

Ana Romaní (Noia, 1962) é, desde moi nova, unha das voces máis admiradas e queridas da poesía galega. En Revista das Letras a súa sinatura aparece por vez primeira no número tres e desde entón, colabora de xeito regular no suplemento, tanto como coordinadora dalgúns dos seus monográficos como autora de distintos artigos e, sobre todo, como poeta. O seu primeiro libro titulouse 'Palabra de mar' (1987), ó que seguiron 'Das últimas mareas' (1994) e, posteriormente, 'Arden' (1998). Desde hai varios anos, Ana Romaní é a directora do Diario Cultural da Radio Galega.

Ana Romaní

Dous poemas

I

Recordar as palabras
que eran estalido suave de inocencia
e saber que o tempo
acocha terrible no seu manto
os restos das desfeitas.

Agora somos só este silencio
e unha amarga sabedoría
a subirnos polas veas

II

Mais a pesar das olladas uniformes dos media
que todo o normalizan,
sabía doutros precipicios posibles
nos que perder a fe inutilmente
cando as mareas se apropián
das marxes na crecida.
Nestes, quizais fose preciso
verquerse –pensaba–
pra saír do aburrimiento que esvara
por entre as horas que o rostro debilitan.
Tan inutilmente pensaba.